

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. G.**, bývajúceho v S., **2/ A. G.**, bývajúcej v S., **3/ H. L.**, bývajúcej v H., **4/ J. B.**, bývajúceho v L., **5/ M. B.**, bývajúcej v L., **6/ J. B.**, bývajúceho v L., **7/ A. B.**, bývajúcej v L., **8/ J. T.**, bývajúceho v L., **9/ M. T.**, bývajúcej v L., **10/ Š. K.**, bývajúceho vo V., **11/ M. K.**, bývajúcej vo V., **12/ Ing. P. P.**, bývajúceho v S., **13/ G. P.**, bývajúcej v S., **14/ O. Ž.**, bývajúceho v S., **15/ I. Ž.**, bývajúcej v S., **16/ Mgr. J. H.**, bývajúceho Č., **17/ A. H.**, bývajúcej v Č., proti žalovaným **1/ J. M.**, bývajúcemu v L., **2/ L. S.**, bývajúcemu v P., **3/ B. S.**, bývajúcej v P., **4/ P. K.**, bývajúcemu v Č., **5/ E. K.**, bývajúcej v Č., **6/ L. S.**, bývajúcemu vo F., **7/ J. S.**, bývajúcej vo F., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 4 C 119/2005, o dovolaní žalobcu 16/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 6. mája 2009 sp.zn. 9 Co 11/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Kežmarok rozsudkom z 27. septembra 2006 č.k. 4 C 119/2005-215 zamietol žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X., X., X., X. v katastrálnom území Č.. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovia 1/ až 17/ sú povinní zaplatiť žalovaným 1/ až 7/ trovy právneho zastúpenia vo výške 663 187,-- Sk na účet právneho zástupcu žalovaných JUDr. S. B., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovaným priznal náhradu trov konania z hodnoty sporu ocenenej znaleckým posudkom Ing. J. Š., ktorý ohodnotil nehnuteľnosť celkovou sumou 3 994 887,-- Sk. Odmenu priznal za sedem úkonov právnej pomoci, plus režijný paušál v sume 660 800,-- Sk, ďalej náhradu cestovného 749,25 Sk a náhradu za stratu času 1 638,-- Sk.

Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Prešove uznesením zo 6. mája 2009 sp.zn. 9 Co 11/2009 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania tak, že žalobcovia 1/ až 17/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne každému zo žalovaných 1/, 2/, 4/ a 6/ na účet ich právneho zástupcu JUDr. S. B. náhradu trov konania v sume po 3 266,59 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Žalovaným 3/, 5/ a 7/ náhradu trov konania nepriznal. Žalobcov 1/ až 17/ zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne každému zo žalovaných 1/, 2/, 4/ a 6/ na účet ich právneho zástupcu JUDr. S. B. náhradu trov odvolacieho konania v sume po 72,56 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovaným 3/, 5/ a 7/ náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žalovaní boli v konaní úspešní, preto im podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Nesúhlasil s názorom odvolateľov, že súd mal aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p. Uviedol, že neboli splnené významné hľadiská pre aplikáciu citovaného ustanovenia a nebol ním ani dôvod neúspechu žalovaných v konaní vedenom pod sp.zn. 4 C 111/2005. Trovy konania vypočítal z tarifnej odmeny sporu, ktorá predstavovala zo 4/13 žiadaného podielu sumu 1 229 196,-- Sk. Právny zástupca zastupoval iba štyroch účastníkov konania, preto priznal náhradu trov konania iba žalovaným 1/, 2/, 4/ a 6/ v celkovej sume po 98 409,50 Sk = 3 266,59 €. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovaným úspešným v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania z celkového pomeru úspechu v odvolacom konaní 18,60 %, čo predstavovalo u každého žalovaného 1/, 2/, 4/ a 6/ sumu 72,56 €.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca 16/. Uviedol, že žalobcovia nesúhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu o náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania. Namietal, že súd mal vziať do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa a žalovaným 1/ až 7/ nemal priznať náhradu trov konania. Poukázal na celý priebeh konania pred okresným súdom, ktorý sa dopustil viacerých procesných pochybení, čím privodil záver o úspechu sporu žalovanej strane. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmeniť tak, že žalovaným 1/, 2/, 4/ a 6/ sa nepriznáva náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel

k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania. Vzhľadom na povahu rozhodnutia odvolacieho súdu treba prípustnosť dovolania proti nemu posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 237 O.s.p. a § 239 O.s.p.).

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodol vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm.c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo o jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) za území Slovenskej republiky.

Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z týchto rozhodnutí, ktoré sú taxatívne

vymedzené v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p., ako rozhodnutie, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadné procesné vady uvedené v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdu, b/ ten kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Existencia vyššie uvedených vád však dovolacím súdom zistená nebola a nebola namietaná ani dovolateľom.

Dovolateľ v dovolaní neuviedol, podľa ktorého ustanovenia O.s.p. podáva dovolanie. Z obsahu jeho dovolania však možno vyvodiť, že namieta nesprávne právne posúdenie veci, keď oba sudy pri náhrade trov konania nemali postupovať podľa zásady úspechu § 142 ods. 1 O.s.p., ale podľa § 150 O.s.p. a brať do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa. Nesprávne právne posúdenie veci je dovolacím dôvodom iba v prípade, ak je dovolanie procesne prípustné. Pretože dovolanie žalobcu je procesne podľa § 237 O.s.p. a § 239 O.s.p. neprípustné, nemohol sa dovolací súd zaoberať dovolacím dôvodom žalobcu.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady podľa § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v jeho napadnutom výroku preskúmal aj vo vzťahu k ostatným žalobcom (i napriek tomu, že dovolanie nepodali), keďže (vzhlľadom na povahu veci) ich treba považovať za nerozlučných spoločníkov (§ 91 ods. 2 O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovaným v súvislosti s dovolacím konaním nevznikli žiadne trovy. Vyjadrenie žalovaných k dovolaniu treba považovať za vyjadrenie samotných žalovaných, keďže na zastupovanie v dovolacom konaní advokáta nespĺnomocnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová